

Kohtuasi C- 390/23**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

27. juuni 2023

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

13. juuni 2023

Kaebaja:

Rzecznik Finansowy

Vastustaja:

Bank AG S.A.

Põhikohtuasja ese

Vekslite maksekäsmenetlus – Erakorraline kaebus maksekäsu peale – Õigusriigi põhimõtte, rahvusvahelise õiguse siduvuse põhimõtte ja tarbijakaitse põhimõtte rikkumine, kuna ei kontrollitud omal algatusel laenulepingus sisalduvate lepingutingimuste ebaõiglast laadi ega analüüsitud, kas laenuleping on kehtiv pärast ebaõiglaste tingimuste kõrvaldamist

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

ELL artikli 19 lõike 1 teise lõigu tõlgendamine koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikli 47 teise lõiguga – Rahvakohtunike osalemine viimase astme kohtu (kõrgeim kohus) otsuses erakorralise õiguskaitsevahendi kohta (erakorraline kaebus)

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu lepingu artikli 19 lõike 1 teise lõiguga, koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teise lõiguga, on vastuolus riigisisised õigusnormid, mis näevad ette, et viimase astme kohus (kõrgeim kohus), kes vaatab läbi erakorralist õiguskaitsevahendit (erakorraline kaebus) üldkohtu jõustunud otsuse peale, lahendab asja kohtukoosseisus, kuhu kuulub isik (kõrgeima kohtu rahvakohtunik), kes:

1. ei ole Sąd Najwyższy [(Poola kõrgeim kohus)] kohtunik;
2. on oma ametikohale nimetatud:
 - a) otse seadusandja poolt lihthäälteenamusega,
 - b) üldiste ja kontrollimata valikukriteeriumide alusel,
 - c) menetluses, mis ei võimalda kohtulikku kontrolli ametisse nimetamise üle,
 - d) nelja-aastaseks ametiajaks;
3. ja kelle võib tagasi kutsuda seadusandja, kelle suhtes samuti ei kohaldata kohtulikku kontrolli[?]

Viidatud liidu õigusnormid

ELL artikli 19 lõike 1 teine lõik;

Euroopa Liidu põhiõiguste harta, artikli 47 teine lõik;

nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (ELT 1993, L 95, lk 29).

Liikmesriigi õigusnormid

Poola Vabariigi põhiseadus (Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej), artiklid 178, 179, 180, 182 ja 183.

8. detsembri 2017. aasta kõrgeima kohtu seadus (Ustawa o Sądzie Najwyższym), artiklid 1, 59–62, artikli 64 lõiked 1 ja 2, artikkel 65, artikli 67 lõige 1, artikkel 71, artikli 77 lõige 1, artikkel 89, artikli 91 lõige 1 ja artikli 94 lõige 1.

27. juuli 2001. aasta üldkohtute korralduse seadus (Prawo o ustroju sądów powszechnych), artikkel 166.

Poola Vabariigi Senati 23. novembri 1990. aasta otsus – senati kodukord, artikli 92 lõige 2a, 96c, lõige 1, 96f.

Kohtuasja asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Kostjad andsid 2. augustil 2005 hageja õiguseellasele kasutada blankovekslina lihtveksli koos klausliga „kaebuseta“, 2. augusti 2005. aasta hüpoteeklaenulepingust tulenevate panga nõuete tagatiseks. Kui kostjad ei täida laenulepingu tingimusi, oli hagejal õigus täita lihtveksel kaebaja nõuetele vastavale summale, millele lisanduvad intressid, ja lisada lihtvekslile maksekuupäev oma äranägemise järgi. Hageja oli kohustatud teavitama väljaandjaid lihtveksli täitmisest tähtsitud kirjaga, mis tuli saata vähemalt seitse päeva enne maksetähtaja lõppu, ja hagejale viimasel teadaoleval aadressil kätte toimetatud teatekiri pidi tähendama lihtveksli täitmisest teavitava kirja nõuetekohast kättetoimetamist. Lihtveksel pidi üle antama üleandepäeval koos klausliga „kohustuseta“. Hageja täitis 20. novembril 2018 blankovekslina tema käsutuses oleva lihtveksli summas 24 844,96 Šveitsi franki, märkides maksekuupäevaks 4. detsembri 2018. Hageja palus 20. novembri 2018. aasta kirjades kostjatel 4. detsembri 2018. aasta seisuga vekslit tagasi osta. A.K. võttis lihtveksli tagasiostmise taotluse tagasi 27. novembril 2018 ja M.S.-ile saadetud kirjavahetus tagastati hagejale, kuna kostja ei olnud seda kätte saanud.
- 2 Sąd Okręgowy w Legnicy (Legnica regionaalne kohus) mõistis 30. aprilli 2019. aasta maksekäsumäärusega välja Bank AG (Spółka Akcyjna) 11. veebruari 2019. aasta hagi alusel ning kohustas kostjaid M.S.-i ja A.K.-d tasuma hagejale solidaarselt 24 844,96 Šveitsi franki, millele lisandus seadusjärgne viivis alates 5. detsembrist 2018 kuni tasumise kuupäevani, ja 4800 Poola zlotti menetluskulude hüvitamiseks kahe nädala jooksul alates maksekäsu kättetoimetamisest.
- 3 Sąd Okręgowy (regionaalne kohus) märkis, et kohus ei kontrolli maksekäsu väljaandmisel, kas vekslit on täiendatud vekslilikokkuleppe sisu kohaselt. Vastuväide, et täiendatud vekslit sisu on vastuolus vekslilikokkuleppe sisuga ja blankoveksli saajale sellega antud volituse sisuga, vaadatakse läbi alles maksekäsmenetluse teises etapis, pärast lihtveksli võlgniku esitatud võimalikku vastuväidet, kellel lasub ka nende asjaolude tõendamise kohustus.
- 4 Selle põhjal leidis Sąd Okręgowy (regionaalne kohus), et maksekäsu väljaandmise eeltingimused maksekäsmenetluses on täidetud.
- 5 Maksekäsmenetluse käigus ei esitanud kostjad maksekäsu suhtes vastuväidet, mistõttu maksekäsk jõustus 1. juunil 2019.
- 6 Rzecznik Finansowy (finantsombudsman) esitas selle otsuse peale erakorralise kaebuse. Ta heitis sellele otsusele esiteks ette põhiseaduses sätestatud inimese ja kodaniku põhimõtete, vabaduste ja õiguste rikkumist, mis mõjutavad oluliselt kohtuasja tulemust – nimelt et riigiasutused rikkusid kohustust tegutseda seaduse alusel ja selle piires; riigisisese õiguse tõlgendamisel ei võetud arvesse liidu õiguse, eelkõige nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ (ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes) (EÜT 1993, L 95, lk 29), ning rikuti

tarbijakaitse põhimõtet, mille kohaselt on tarbija nõrgem pool tsiviilõiguslikes suhetes müüja või teenuste osutajaga, mida tuleb mõista kui riigi kohustust, mis on ette nähtud põhiseaduse artiklis 76.

- 7 Teiseks heitis finantsombudsman sellele otsusele ette materiaalõigusnormide jämedat rikkumist, kuna käesolevas kohtuasjas keelduti kohaldamast tsiviilseadustiku (kodeks cywilny) artikli 385¹ lõiget 1 koostoimes tsiviilseadustiku artikli 385¹ lõikega 3 ning lõpptulemusena ei uuritud omal algatusel laenulepingus sisalduvate tingimuste ebaõiglast laadi, mis toob lõpuks kaasa õigustatud tarbijatele kaitse andmisest keeldumise, ning ei kohaldata tsiviilseadustiku artikli 58 lõiget 1, mis väljendub selles, et ei kontrollitud, kas laenuleping oleks kehtiv, kui ebaõiglased tingimused sellest kõrvaldataks.
- 8 Sellest lähtudes palus finantsombudsman vaidlustatud kohtuotsuse tervikuna tühistada ja suunata kohtuasi tagasi Sąd Okręgowy w Legnicy (Legnica regionaalne kohus). Oma vastuses erakorralisele kaebusele palus hageja jätta erakorraline kaebus rahuldamata.

Eelotsusetaotluse põhjenduse lühikokkuvõte

- 9 Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) menetlus on tingitud sellest, et esitati erakorraline kaebus ehk erakorraline õiguskaitsevahend lõplike kohtuotsuste vaidlustamiseks. Erakorralise kaebuse esitamise eesmärk on käibelt kõrvaldada lõplikud kohtuotsused, mis sisaldavad konkreetseid – kvalifitseeritud – puudusi. Need puudused peavad olema äärmiselt olulised, pidades silmas sotsiaalse õigluse põhimõtteid rakendava demokraatliku õigusriigi põhimõtet.
- 10 Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) esitas 17. novembri 2021. aasta määrusega I NSNc 260/21 Euroopa Kohtule eelotsuse küsimused selle kohta, kas liidu õiguse tõhususe tagamiseks on lubatud lõplike kohtuotsuste vaidlustamine erakorralise edasikaebamise teel (kohtuasi C- 720/21). Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) tunnistab siiski vajadust täiendavalt täpsustada, kas aluslepingu nõudeid arvestades võib liikmesriigis lõplike kohtuotsuste vaidlustamise mehhanismi käsitada nii, et seda liiki kohtuasju menetleva viimase astme kohtu koosseisu on isikud, kes ei ole kutselised kohtunikud (ega isegi juristid), kelle ametisse nimetamise viis erineb kohtunike ametisse nimetamise viisist ja kelle suhtes ei kehti kõik kohtunikele ette nähtud sõltumatuse garantiid.
- 11 Nende kahtluste lahendus mõjutab otseselt käesolevat kohtuasja menetleva kohtu koosseisu. Jaatav vastus nõuaks, et ei järgitaks sätteid, mis määravad kindlaks koosseisu, milles Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) erakorralisi kaebusi menetleb, et tagada üksnes kutseliste kohtunike osalemine selles kohtukoosseisus.
- 12 Esilekerkivate kahtluste selgitamise vajadus tuleneb Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) korralduse seisukohast. Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) on ELL artiklis 267 nimetatud kohus, st kohus, mille otsuseid ei saa riigisisese õiguse järgi edasi kaevata. Poola Vabariigi põhiseaduse (Konstytucja RP) artikli 183

lõike 1 kohaselt on Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) põhiülesanne teostada järelevalvet üldkohtute ja sõjaväekohtute õigustmõistva tegevuse üle. Selles osas on Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) „tüüpiline“ tegevus õiguskaitsevahendite menetlemisega seotud toimingud ja õigusküsimusi lahendavate otsuste tegemine. Erakorraliste kaebuste menetlemine on aga Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) tegevuse eriliik, mis kujutab endast samal ajal ka õigusemõistmist.

- 13 Kahtlusi tekitab rahvakohtunike, st ühiskonna mittekutseliste esindajate määramine erakorralisi kaebusi lahendavatesse kohtukoosseisudes nende menetlustoimingute ulatuse kontekstis, mida Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) seda tüüpi menetlustes teeb. Nende tegemine nõuab kahtlemata mitte ainult juriidilist haridust, vaid ka märkimisväärseid teadmisi õigusteadustest. Rahvakohtunikud aga, lisaks sellele, et nad ei pea eristuma silmapaistva õiguslaste teadmiste tasemega, ei pea nad olema ka juristid ega omama isegi mingit kõrgharidust. Esmapilgul ei näi valitud lahendus mitte ainult ebamõistlik, vaid isegi süsteemselt ebasidus. See näeb ette ühiskondliku (mittekutselise) teguri osaluse seal, kus ei toimu enam tõendite kogumist ega hindamist, vaid kontrollitakse üksnes materiaal- ja menetlusõiguse normide kohaldamise õigsust, andes kohtuotsusele konkreetse põhiseaduslikkuse hinnangu. Õiguslike lahenduste ebatõhusus või ebapiisavus ei too iseenesest kaasa aluslepingu sätete rikkumist, vaid kahtlusi tekitab Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtunike struktuuri ülesehitus nende tunnuste kontekstis, mis peavad kohtul olema ELL artikli 19 lõike 1 teise lõigu tähenduses, koostoimes põhiõiguste harta artikli 47 teise lõiguga.
- 14 Nagu Euroopa Kohtu praktikas on korduvalt rõhutatud, on selleks, et kohus saaks tagada osutatud sätetega nõutud tõhusa õiguskaitse, esmatähtis säilitada tema sõltumatus. Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) viitab sellega seoses järgmistele kohtuotsustele: 24. juuni 2019. aasta kohtuotsus komisjon vs. Poola Vabariik (Poola kõrgeima kohtu sõltumatus) (C-619/18, EU:C:2019:531, punktid 109 ja 111); 6. oktoobri 2021. aasta kohtuotsus W.Ż. (Poola kõrgeima kohtu erakorralise kontrolli ja avalike asjade kolleegium – Ametisse nimetamine) (C-487/19, EU:C:2021:798, punkt 110); 19. novembri 2019. aasta kohtuotsus A.K. jt (Poola kõrgeima kohtu distsiplinaarkolleegiumi sõltumatus) (C-585/18, C-624/18 ja C-625/18, EU:C:2019:982, punktid 127–129).
- 15 Asjaoluga, et Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtunikud ei ole kutselised, ei ole vastuolus see, kui nende isikute sõltumatuse küsimust käsitletakse ka nende isikute seisukohast. Selleks, et kvalifitseeruda kohtuks ELL artikli 19 lõike 1 teise lõigu tähenduses, on oluline, et asjaomasel subjektil oleksid õigusemõistmise funktsioonid, mis mittekutselistel kohtunikel kahtlemata on (vt 16. juuli 2020. aasta kohtuotsus Governo della Repubblica italiana (Itaalia rahvakohtunike staatus), C-658/18, EU:C:2020:572, punkt 76).
- 16 Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) kahtleb, kas Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtunikud vastavad eespool toodud kriteeriumidele ja kas

seega on võimalik kvalifitseerida nende osalusega organit kohtuks aluslepingu tähenduses. Need kahtlused tulenevad mitme allpool kirjeldatud asjaolu kombinatsioonist.

- 17 Esiteks erineb Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtunike valimise kord oluliselt kutseliste kohtunike suhtes kohaldatavast korrast. Kohtunikud nimetab määramata ajaks ametisse Poola Vabariigi president Krajowa Rada Sądownictwa (riiklik kohtute nõukoda) eelneva taotluse alusel. Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtunikud nimetab ametisse aga otse seadusandja ehk senat. Kohtunike valikumenetluse kontekstis leidis Euroopa Kohus 2. märtsi 2021. aasta kohtuotsuses A.B. jt (kõrgeima kohtu kohtunike ametisse nimetamine – apellatsioonkaebus) (C-824/18, EU:C:2021:148, punktid 43 ja 131–137), et asjaolu, et Poola Vabariigi presidendile ametisse nimetamiseks esitatud kohtunikud valib riiklik kohtute nõukoda, mis koosneb kohtunikest, kelle ei ole valinud mitte kohtunikud, vaid Poola teine seadusandlik võim – seim –, ei pruugi anda piisavat sõltumatuse garantiid, kuna sellega kaasneb oht allutada riikliku kohtute nõukoja liikmed seimis esindatud poliitilistele jõududele. Need kaalutlused kehtivad palju selgemalt Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtunike valikumenetluse kohta ja kahtlused näivad selles osas *a minori ad maius* veelgi tõsisemad. Senat teeb valiku täiesti iseseisvalt, st tema valikule ei eelne eraldi menetlust mõnes teises põhiseaduslikus riigiasutuses. Kohtunikud ei osale selles menetluses ühelgi hetkel (kaudselt või otse). Valiku teevad otse poliitikud.
- 18 Teiseks ei ole senatipoolne rahvakohtunike valik allutatud kohtuvõimu kontrollile. See on märkimisväärne, sest 2. märtsi 2021. aasta kohtuotsuses A.B. jt (kõrgeima kohtu kohtunike ametisse nimetamine – apellatsioonkaebus), C-824/18 (EU:C:2021:148, punkt 156), leidis Euroopa Kohus, et kuigi õiguskaitsevahendi kasutamise võimaluse puudumine kohtus ei pruugi kõrgeima kohtu kohtuniku ametisse nimetamise menetluse kontekstis teatud juhtudel tekitada probleeme liidu õigusest, eelkõige ELL artikli 19 lõike 1 teisest lõigust tulenevate nõuete seisukohast, võib see olla teisiti sätete puhul, mis viivad selliste seni kehtinud õiguskaitsevahendite tõhususe hävitamiseni. Seadusandliku võimu poolt otse valitavate Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtunike institutsiooni kehtestamine (2017. aasta Poola kõrgeima kohtu seaduses (ustawa o Sądzie Najwyższym)), ilma et sellist ametisse nimetamist oleks võimalik kohtulikult kontrollida, kujutab endast tagasiminekut võrreldes varasema olukorraga, milles selline kontroll oli tagatud kõigi kohtukoosseisude liikmete (st kutseliste kohtunike) suhtes.
- 19 Kolmandaks juhindub senat Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtunike valikul üksnes temale teadaolevatest valikukriteeriumidest, mis viib samuti järelduseni, et valik on selles osas täiesti meelevaldne. Seadusliku valiku kriteeriumid on väga üldised ja meelevaldsed. Poola kõrgeima kohtu seaduse (ustawa o Sądzie Najwyższym) artiklis 60 sätestatud nõuded, millele Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtuniku kandidaat peab vastama, kujutavad endast üksnes absoluutset miinimumi, mida sellesse ametisse

kandideerijatelt nõutakse. Sellele vastab enamik Poola Vabariigi kodanikest. Samas puudub säte, mis neid üldisi vorminõudeid täpsustaks. Sel teemal vaikib ka senati kodukord, milles täpsustatakse Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtunike valimise korda. Senati otsus Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtunike valimise kohta ei pea olema põhjendatud. Kõik see tähendab, et Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtunike valimine põhineb täielikult poliitilise enamuse tahtele tugineval kaalutusõigusel.

- 20 Neljandaks tekitab täiendavaid kahtlusi Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtunike sõltumatuse suhtes ka nende ametiaeg ja tagasivalimise võimalus. Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtunike ametiaeg on neli aastat. Puuduvad õigusnormid, mis keelaksid uuesti kandideerimise või piiraksid ametiaegade arvu kõnealuse ülesande täitmisel. See võib viia rahvakohtunike sõltumatuse nõrgenemiseni, arvestades senati peaaegu täielikku kaalutusõigust Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtunike valimisel.
- 21 Viiendaks on senatil õigus ka Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtuniku tagasi kutsuda. Tõsi, senat võib selle toiminguga ette võtta ainult Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) esimese esimehe nõudmisel ja ainult õigusnormides määratletud olukorras, kuid seda võimaldab asjaolu – „kohtu väärikust riivav käitumine“ – on nii ebamäärane, et see tekitab selles küsimuses kuritarvitamise ohu. Kahtlusi, kas eespool nimetatud eeskiri on kooskõlas ELL sätetega, süvendab veelgi senati kodukorra sätete analüüs. Selles täpsustatakse Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtuniku ametist vabastamise korda, kuid ei viidata eeltingimustele (põhjustele), mis õigustavad Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtuniku tagasikutsumist. Selles on vaid viidatud, et apellatsioonkaebuse „saab esitada üksnes üldkohtute korralduse seaduses (Prawo o ustroju sądów powszechnych) määratletud juhtudel“. Eeltoodud hinnangut ei muuda selle seadusega reguleeritud Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtuniku ametist vabastamisega kaasnev kord koostoimes senati kodukorraga. Kahtlemata piirab see märkimisväärselt ametiasutuste tegevusvabadust selles valdkonnas, sealhulgas tagab ka Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) tagasikutsumitava rahvakohtuniku ärakuulamise, kuid Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) tagasikutsumitavalt rahvakohtunikult võetakse võimalus eespool nimetatud toimingud kohtus vaidlustada. Selles kontekstis ei ole mingeid piiranguid ka Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtuniku tagasikutsumise algatamise vastuvõetavusele, näiteks tema osalusel käimasoleva kohtuasja tõttu. Teoreetiliselt võimaldab see kaudselt mõjutada erakorraliste kaebuste menetlemise protsessi dünaamikat. Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtuniku tagandamise otsuse suhtes ei kohaldata mingit kontrollimenetlust – ei senatis (näiteks teistmisavalduse raames) ega ka sõltumatus kohtus. See otsus võetakse vastu lihthäälteenamusega, nii et Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtuniku ametist vabastamiseks ei ole põhimõtteliselt vaja laiemat poliitilist konsensust.
- 22 Senati selle toiminguga meelevaldsust tuleb hinnata Euroopa Kohtu 24. juuni 2019. aasta otsuse komisjon vs. Poola (kõrgeima kohtu sõltumatus) (C-619/18,

EU:C:2019:531, punktid 75, 77) alusel, milles väidetakse, et kohtunike vabadus igasuguse välise sekkumise või surve suhtes nõuab teatud tagatise, nagu näiteks ametist tagandamise keeld, et kaitsta neid, kelle ülesanne on õigusemõistmine. Euroopa Kohtu praktika kohaselt on kohtuvõimu sõltumatus säilitamise põhitagatisteks normid, milles määratletakse eeskätt distsiplinaarrikkumiste koosseis ja mis näevad ette sõltumatu organi sekkumise vastavalt menetlusele, mis täielikult tagab põhiõiguste harta artiklites 47 ja 48 sätestatud õigused, eelkõige kaitseõigused, ning mis näevad ette võimaluse vaidlustada kohtus distsiplinaarorganite otsused (25. juuli 2018. aasta kohtuotsus Minister for Justice and Equality (kohtusüsteemi puudused) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, punkt 67). Kohtunike sõltumatus ja erapooletuse tagatised nõuavad, et asjaomane organ täidaks oma ülesandeid täiesti iseseisvalt, olles kaitstud välise sekkumise või surve eest, mis võib ohustada selle liikmete otsustusvõimet ja mõjutada nende otsuseid, austades samal ajal objektiivsust ja igasuguse huvi puudumist vaidluse tulemuse vastu. Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtunike puhul selliseid tagatiseid kahtlemata ei ole.

- 23 Võttes arvesse väljendatud kahtlusi ja Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) rahvakohtunike rolli, kes erakorraliste kaebuste üle otsustades on pädevad kontrollima ja tühistama üldkohtute lõplikke otsuseid, otsustas Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) nii, nagu on kirjas kohtumääruse resolutiivosas.